

get-af hendes Tid i de sidste Aar. Der har været holdt Demonstrationer og Instruktioner for Lærer og Lærere, og hun har skabt stor Interesse om denne Sag. Maalet er: „Lær Børn at kunne skrive saaledes, at det tager mindst mulig Tid, at skrive Skriften og at læse den“, et tidssvarende og nyttigt Princip.

Begge disse Kvinder; hvem Skoledirektionen nu har betroet ansvarsfulde Hverv, er en Hæder for deres Stand.

De nye Ægteskabslove

Endelig gryer det mod Dag for den Sag, der i en Aarrække har været en af Dansk Kvindesamfunds Hjertesager. Den skandinaviske Familieretskommission har endt sit Arbejde, og der foreligger nu baade Udkast til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning (1913) og til Lov om Ægteskabets Retsvirkninger (1918). Vejen er banet og Forarbejderne gjort for en ny Lovgivning paa disse Omraader, der er af saa indgribende Betydning for Kvinderne.

Med fornyet Styrke vil der nu af Landets Kvinder rejses Kravet om, at der ikke nøles længere med at ændre de gældende Regler om Betingelserne for Skilsmisse, om Mandens Eneraaden over Fællesboet, om hans Raadighed over Børnene mod Moderens Vilje o. s. v., hele den Række af Regler, som Tusinder af Kvinder har lidt og lider under, oftest i Stilhed og med Resignation, som det nu engang er Kvinders Skik. Men selv med Kvinders Taalmodighed faar det en Ende!

I 1908 indsendte D. K. til Regeringen sit kendte Lovforslag om „Nye Bestemmelser vedrørende Formueforholdet mellem Ægtefæller og Ægtefællers Forældre magt over deres Børn“, udarbejdet af et af D. K. nedsat Udvalg. Det modtoges med Velvilje — men blev henlagt. Da D. K. i 1914 forsøgte gennem et Andragende til Justitsministeriet at udvirke en midlertidig Lov om, at samlevende Forældre skulde have lige Ret over Børnene, henvistes Sagen til den da arbejdende Familieretskommission.

Nu er dennes Arbejde endt, og

i Rigsdagen sidder Kvinder, der er rede til at tale deres Kønssællers Sag. Der er ingen rimelige Grunde for at vente længere med at lade en retfærdig Ordning afløse de nu paa saa mange Punkter uretfærdige Regler.

Fru Estrid Hein har i sidste Nr. af Bladet givet en Oversigt over Hovedreglerne i Udkastet. Det vil glæde D. K.s Medlemmer, at man deri genfinder Grundbetragtningerne fra D. K.s Forslag af 1908, nemlig at hver af Ægtefællerne raader over, hvad den indfører i Ægteskabet eller under Ægteskabet erhverver paa hvilken som helst Maade, men forøvrigt ved Beholdelse af en Slags Formuefællesskab som den normale Ordning, naar intet andet er vedtaget. Ganske vist er Begrebet „Formuefællesskab“ afskaffet, men i Stedet for er tænkt et System med „Gifteeje“, der opstiller et vist Fællesskab, saaledes m. H. t. Raadigheden over faste Ejendomme og Indbo, og som ved Boets Deling i Tilfælde af Ægteskabets Ophør vil virke fuldstændig som ved det nuværende Formuefællesskab, idet det giver hver af Ægtefællerne „Halvdelen af begge Ægtefællers beholden Gifteejer“. Endvidere genfinder man, omend i noget afdæmpet Form, Reglen om Ægtefællers indbyrdes Pligt til at give hinanden Oplysning om deres Indtægter, og endelig — selvfølgelig — Reglen om Ægtefællernes lige Ret over Børnene. Der vil sikkert ikke hengaa mange Aar, før man vil staa ganske uforstaaende over for det Faktum, at den middelalderlige Regel om Faderens Eneraadighed over Børnene fik Lov til at bestaa til Anno 1919.

Ja, thi længere end til 1919 skal den ikke have Lov til at bestaa. Vi Kvinder maa ikke lade denne Sag hvile, før den er ført frem til sin Afgørelse. Dansk Kvindesamfund indgiver nu til Regeringen et Andragende om, at Lovforslagene snarest, endnu i denne Samling, maa blive forelagt Rigsdagen, og i hele Landet vil Kvinderne lytte og spejde efter de gode Budskaber, som de saa sikkert venter.

Fru Hein slutter sin Artikel med de Ord: Maatte nu Kvinderne vise Interesse for Arbejdet. Denne Appel til Kvinderne maa ikke lyde forgæves. I hver en Kreds af Dansk

Kvindesamfund maa Spørgsmaalene tages op til Drøftelse, og der er ingen Tid at spille. I mange Kredse har man forlængst haft Foredrag om Sagen og haft den til Behandling ved Samfundskursus o. l. Men det burde være saadan, at ikke eet af D. K.s Medlemmer stod uvidende eller uforstaaende over for de Spørgsmaal, det her drejer sig om. Det gælder Hjemmene og Børnene, og er der noget Omraade, hvor man mere end her skulde kunne vente og forlange Kvindernes Interesse og Deltagelse?

Dansk Kvindesamfund skylder Fru Hein en varm Tak for det store og trofaste Arbejde, hun i disse Aar har udrettet i Kommissionen som Talsmand for Kvinderne og deres Synspunkter. Vi har følt os trygge og glade ved at vide vor Sag omgærdet og værnet af hendes Retsind og aldrig svigtende kvindelige Instinkt.

Astrid Holten-Bechtolsheim,
f. Rickmann.

Formandsmødet 1919.

Formanden Julie Arenholt aabnede Mødet med et hjerteligt Velkommen til Kredsformændene og med Tak fordi de var mødt saa talrigt frem.

Efter Afsyngelsen af Sangen: Ej spørges om Kvinden fra gylden Palads, gik man over til Dagens Arbejde.

Paa Fællesstyrelsens Vegne redegjorde Formanden paa følgende Maade for de Forhandlinger, der var ført mellem den afgaaede Redaktør og Fællesstyrelsen:

Redaktørskiftet.

Naar F. S. har ønsket at redigere for Redaktørskiftet og de Forhandlinger, der er ført mellem Fru L. og F. S. saa er det fordi Indledningen til hele denne beklagelige Sag fandt Sted paa Fællesmødet i Aalborg, hvor Delegerede fra hele Landet var tilstede, og naar vore Kredse overværede Indledningen, har vi ogsaa fundet det rimeligt og rigtigt, at de fik Kendskab til Sagens videre Forløb, og ikke nøjedes med at blive gjort bekendt med Resultatet.

Paa Aalborgmødet fremkom der — som bekendt — fra forskellige